

Bogdan Staszczyński
52-233 Wrocław
ul. Parafialna 32/34

Wrocław dnia 09 lipca 2007 r.

Główny Inspektor Sanitarny
za pośrednictwem:
Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego
we Wrocławiu
ul. M. Skłodowskiej Curie 73/77
50-950 Wrocław

ZAŻALENIE

Na postanowienie P.W.I. Sanitarnego we Wrocławiu -pismo znak ZNS-620-880/RG/07 z dnia 28. czerwca 2007 r.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko opracowany przez mgra inż Pawła Krychaka jest nierzetelny gdyż nie uwzględnia stanu rzeczywistego a mianowicie:

- Na działce Nr 9 stanowiącej moją własność w bezpośrednim zasięgu w strefie przekroczonej wartości PEM jest zakład produkcyjny zatrudniający w sposób ciągły 23 osoby szwaczki (głównie kobiety), Firma Cosmetica S-ka z o.o. zatrudniająca 9 pracowników i budynek mieszkalny zamieszkały przez moją rodzinę.

Dowody: Zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (w zał.,
Decyzja nr WPO .II-DO-3110/89494/07 (w załączeniu),
Lista pracowników f-my STABO (w załączeniu),
Lista pracowników f-my Cosmetica sp. z o.o.

- Wg Raportu NIKu znak pisma NIK KSR 41015/04 Nr ewid. 113/2005/P04117/KSR z sierpnia 2005 roku „We wszystkich poddanych analizie ocenach, ich autorzy stwierdzali, że projektowane stacje nie stanowią zagrożenia dla ludzi, nie wpływają na pogorszenie stanu środowiska naturalnego i mogą otrzymać pozytywną decyzję organów administracji, dotyczącą ich lokalizacji. Oceny oddziaływania na środowisko, poddane podczas kontroli analizie, dotyczyły przeważnie pojedynczych stacji bazowych telefonii komórkowej lub dwu zawieszonych na jednej wieży. W żadnej z ocen nie zamieszczono informacji o lokalizacji i charakterystyce najbliższych urządzeń/instalacji radiokomunikacji, znajdujących się w otoczeniu planowanej stacji bazowej telefonii komórkowej. „ Nie uwzględniono zatem nakładanie się pól PEM od już istniejących instalacji sieci komórkowej, linii wysokiego napięcia itp.
- Wybiórczo poinformowano strony o zapadłym postanowieniu. Pominęto Dorotę Marciniak, Seweryna Marciniaka, Alicję Witkowską i właścicieli budynków, które są znacznie bliżej niż powiadomiony o decyzji Karol Sokołowski pozbawiając tym samym ich udziału w postępowaniu co stanowi obrazę art. 10 § 1 kpa. Nie dopełniono zatem obowiązku zawiadomienia stron o możliwości wypowiedzenia się co do

zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W orzecznictwie wielokrotnie podkreślano, że zachowanie tego wymogu nie jest pozostawione uznaniu organu, lecz stanowi bezwzględny obowiązek (por. wyrok NSA z dnia 13 lutego 1986r. II SA 2015/85, ONSA 1986/1/13, wyrok NSA z dnia 29 stycznia 1992r. SA/Ka 963/91, niepublikowany).

- Raport o oddziaływaniu jest sporządzany obligatoryjnie ze względu na to, że przedmiotowa stacja jest przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na środowisko, a tym samym na zdrowie ludzi. Przy czym kryterium znaczącego oddziaływania stacji jest jej moc promieniowana do środowiska, a nie graniczna wartość dopuszczalna $0,1 \text{ W/m}^2$. Wartość ta jest kryterium dopuszczalności emisji, a nie kryterium braku zagrożenia zdrowia. Prawo nie utożsamia ani nie kojarzy tego kryterium ze szkodliwym lub nieszkodliwym działaniem pól elektromagnetycznych. Mimo to autor raportu przyjął graniczną wartość dopuszczalną jako probierz braku szkodliwych oddziaływań promieniowania stacji. Nie przedstawił on żadnych dowodów, które by negowały przynależność stacji do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ani ewentualnych granic takiego oddziaływania. I już z tej prawnej kwalifikacji wynika przesłanka szkodliwego działania stacji na zdrowie okolicznej ludności. Celem inwestycji jest zapewnienie łączności przez metodyczne pokrycie miejsca pobytu ludzi promieniowaniem elektromagnetycznym, którego zasięg wynosi około 30 km. Właśnie z tego względu anteny umieszcza się w odpowiedniej konfiguracji i na odpowiedniej wysokości, a nie ze względu na ochronę zdrowia, jak stwierdzono w raporcie. Promieniowanie to jest nośnikiem informacji, wypełnia przestrzeń komunalną, w tym prywatne posesje, sypialnie, co jest zamierzone. Ale przy tym wnika ono do ciała człowieka i ingeruje w funkcjonowanie bioukładów, co z czasem prowadzi do schorzeń (2). Ludzie są bezustannie napromieniowani mikrofalami bez ich wiedzy i zgody, poza tym są dezinformowani przez rzeczników inwestora. Są oni zniewolonym obiektem masowego eksperymentu (według wydawnictwa PE (45)).
- Poza błędną interpretacją zapisów prawnych autor przemilcza i ignoruje liczne doniesienia dotyczące szkodliwego działania stacji bazowych. Nie wymienia żadnej literatury przedmiotu. W szczególności przemilcza on :
 - istnienie elektromagnetycznego tła naturalnego, którego poziom jest sto miliardów razy mniejszy od granicznej wartości dopuszczalnej $0,1 \text{ W/m}^2$,

przez co kamufluje dokonującą się modyfikację środowiska elektromagnetycznego,

-wpływ czasu oddziaływania PEM na zdrowie ludzi. Ryzyko zdrowotne rośnie nie tylko ze wzrostem poziomu PEM lecz przede wszystkim z czasem działania PEM na organizmy żywe. Promieniowanie stacji bazowej działa na ludzi bezustannie i jego oddziaływanie może się kumulować,

Gdyby promieniowanie to nie było szkodliwe, niepotrzebne byłyby normy i raporty o oddziaływaniu, a urządzenia miałyby atest, certyfikat lub inną formę gwarancji bezpieczeństwa. Autor raportu nie ma żadnych kompetencji do udzielania takich gwarancji.

Wpływ promieniowania na organizm ludzki szczegółowo opisał w załączonym opracowaniu mgr inż. Marian Kłoszewski

W każdej ekspertyzie (raporcie) oceny oddziaływania na środowisko biegły podaje tylko, że w miejscach dostępnych dla ludzi nie wystąpi pole o wartości wyższej niż $0,1 \text{ W/m}^2$, **co jednak nie jest żadną gwarancją bezpieczeństwa**. Analiza podanych niżej publikacji i aktów prawnych prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż stacje bazowe telefonii komórkowej zlokalizowane w pobliżu miejsc przebywania i zamieszkiwania ludzi niosą nawet śmiertelne zagrożenie dla ludzi, zwierząt, środowiska (czego przykładem jest Rybnik, Słupsk, Gdańsk, Świdnica, Brodnica i wiele innych):

Znamienne są stwierdzenia wybitnego polskiego specjalisty prof. H. Mikołajczyka:

„Na podstawie własnego wieloletniego doświadczenia w zakresie badań nad działaniem pól e-m na organizmy żywe, w tym i na człowieka niżej podpisany reprezentuje opinię, że każde pole e-m niezależnie od natężenia wywiera działanie biologiczne. Najlepiej byłoby wtedy, gdyby w środowisku człowieka działały tylko naturalne pola e-m i nie było w ogóle pól e-m ze źródeł sztucznych”.

Nie jest to opinia jednostkowa. Dla przykładu – w najnowszym wydaniu trzatomowym „Psychiatrii” (podstawowe opracowanie w tej dziedzinie, jakie pojawiło się na polskim rynku w ostatnich latach) w tomie trzecim, w rozdziale „Psychiatria a ekologia” autorstwa prof. dra hab. n. med. Józefa Kocura (Zakład Rehabilitacji Psychospołecznej Uniwersytetu Medycznego w Łodzi) znajdujemy taki oto cytat:

„Szkodliwe i nadal nie do końca poznane działanie na organizm człowieka wywiera promieniowanie niejonizujące. Nabiera ono coraz większego znaczenia w związku z intensywnym rozwojem urządzeń wytwarzających pola elektryczne i magnetyczne i emitujących fale elektromagnetyczne (Jaśkowski, 1995, Pool, 1990). O ile naturalne pole elektromagnetyczne (pole magnetyczne ziemi, zmiany pola wywołane zjawiskami przyrodniczymi, fale pochodzenia kosmicznego) nie stanowi – jak się wydaje – poważniejszego zagrożenia, o tyle pochodzenia sztucznego niewątpliwie wpływają negatywnie, ze względu na zwykle bardzo znaczny zakres częstotliwości i mocy źródła, na wiele funkcji fizjologicznych i są obciążane odpowiedzialnością za wiele chorób i zaburzeń, w tym niektóre choroby nowotworowe (białaczkę, guzy mózgu)”.

Godne najwyższej uwagi jest opublikowane w 2004 r. opracowanie naukowe:

Alicja Bortkiewicz¹

Marek Zmyślony²

Agata Szykowska¹

Elżbieta Gadzicka¹

STACJE BAZOWE TELEFONII KOMÓRKOWEJ A SUBIEKTYWNE DOLEGLIWOŚCI
MIESZKAŃCÓW – PRZEGLĄD BADAŃ*

SUBJECTIVE SYMPTOMS REPORTED BY PEOPLE LIVING IN THE VICINITY OF
CELLULAR PHONE BASE STATIONS:

A REVIEW OF THE STUDIES

¹ Z Zakładu Fizjologii Pracy i Ergonomii

² Z Zakładu Zagrożeń Fizycznych

Instytutu Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera w Łodzi

STRESZCZENIE: Problem skutków zdrowotnych działania pól elektromagnetycznych (PEM) emitowanych przez stacje bazowe telefonii komórkowej budzi szerokie zainteresowanie, gdyż mieszkańcy okolic stacji bazowych są ekspozowani w sposób ciągły i niezależny od ich woli. **W żadnych badaniach przeprowadzonych na świecie nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych standardów zatwierdzonych przez ICNIRP. Pomimo to, wyniki badań ankietowych wskazują, że u mieszkańców okolic stacji bazowych występują różnego rodzaju dolegliwości**, przede wszystkim ze strony układu krążenia, a także kłopoty ze snem, drażliwość, depresja, zaburzenia widzenia, trudności z koncentracją uwagi, nudności, utrata apetytu, zawroty i bóle głowy. W przeprowadzonych badaniach stwierdzono związek między występowaniem poszczególnych symptomów a poziomem ekspozycji i odległością od stacji bazowej. Zależność tę zaobserwowano zarówno u osób, które wiązały swoje dolegliwości z obecnością stacji bazowej, jak i u tych, którzy nie widzieli takiego związku. Konieczne są dalsze badania nie tylko ankietowe, ale także kliniczne, które pozwolą wyjaśnić podłoże zgłaszanych dolegliwości. „Medycyna Pracy”, 2004; 55 (4): 345—351

Słowa kluczowe: stacje bazowe telefonii komórkowej, subiektywne dolegliwości, ekspozycja na PEM

Adres autorów: Św. Teresy 8, 90-950 Łódź, e-mail: alab@sunlib.p.lodz.pl

Nadesłano: 28.05.2004

Zatwierdzono: 2.07.2004

© 2004, Instytut Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera w Łodzi

W uzupełnieniu powyższego zwracamy uwagę, że przywoływane w w/w opracowaniu badania dotyczyły jedynie subiektywnych dolegliwości zgłaszanych przez osoby przebywające w sąsiedztwie stacji bazowych. Innym problemem jest nie do końca zbadany obszar oddziaływań długoterminowych, nieodczuwalnych na drodze bezpośredniej percepcji, których skutki będą widoczne po wielu latach. Może się okazać wówczas, że nawet promieniowanie mikrofalowe o wartościach dużo poniżej obecnie ustalonej arbitralnie normy może mieć bezpośredni wpływ na zdrowie i długość życia. Dla wielu osób może to być jednak za późno.

Określone i oczywiste wnioski praktyczne można wysnuć także z poniższego aktu prawnego:

1399
USTAWA
z dnia 28 lipca 2005 r.

o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej
oraz o gminach uzdrowiskowych¹⁾

Art. 38. 1. Na obszarze uzdrowiska lub obszarze ochrony uzdrowiskowej wydziela się trzy rodzaje stref ochronnych, oznaczone literami „A”, „B” i „C”:

1) — w strefie ochronnej „A” zabrania się:

j) lokalizacji trwałych i tymczasowych obiektów i urządzeń, które mogą utrudniać lub zakłócać przebywanie pacjentów na tym obszarze, a w szczególności: stacji bazowych telefonii komórkowej, stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych, stacji radiolokacyjnych i innych emitujących fale elektromagnetyczne,

2) strefie ochronnej „B” zabrania się:

c) lokalizacji i uruchamiania stacji paliw lub urządzeń emitujących fale elektromagnetyczne mogących znacząco oddziaływać na środowisko, nie bliżej niż 500 m od granicy obszaru strefy ochronnej „A”, uruchamiania punktów dystrybucji i składowania środków chemicznych, produktów naftowych i innych artykułów uciążliwych dla środowiska,

Warto zatem zwrócić uwagę, że w uzdrowiskach mamy gwarantowane prawo do bezpiecznego życia i przebywania, a tam obecność stacji bazowych telefonii komórkowych jest wykluczona.

Logicznie rzecz biorąc zatem należałoby wykluczyć instalowanie tego typu urządzeń także we wszelkich innych miejscach zamieszkałych przez ludzi – w końcu w miejscu zamieszkania przebywa się o wiele dłużej niż trwa turnus rehabilitacyjny w sanatorium.

Ponadto:

USTAWA
dnia 27 kwietnia 2001 r.
Prawo ochrony środowiska
Ze zmianami

Art. 47.

W postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:

a) środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi,

10. W końcu warto też odwołać się do najważniejszej podstawy prawnej naszego państwa:

KONSTYTUCJA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 2 kwietnia 1997 r.

Art. 68.

1. Każdy ma prawo do ochrony zdrowia.

2. Władze publiczne są obowiązane do zwalczania chorób epidemicznych i zapobiegania negatywnym dla zdrowia skutkom degradacji środowiska.

Art. 74.

1. Władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwa ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

2. Ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych.
3. Każdy ma prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska.
4. Władze publiczne **wspierają** działania obywateli na rzecz ochrony poprawy stanu środowiska.

11. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 lipca 2004 roku (sygn. akt 7/IV SA, 3475/02) oraz z dnia 17 grudnia 2002 roku (sygn. akt IV SA 2807/01) podkreślił:

Wydając decyzje organ powinien opierać się na okolicznościach faktycznych a nie na domniemaniu, iż w przedmiotowej sprawie (identycznej jak ta) szkodliwe oddziaływanie promieniowania jest teoretycznie wykluczone.

Prawne usankcjonowanie powyższego znaleźć można także w innych wyrokach sądowych, np.:

3/II SA /Ka 1854/03
3/II SA /Ka 2837/03

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2005 r.

Dnia 26 kwietnia 2005 r.

W pozycji 19 wykazu chorób zawodowych stanowiącego załącznik do powyższego rozporządzenia widnieją choroby centralnego układu nerwowego, układu bódźcotwórczego i przewodzącego serca oraz gonad wywołane działaniem pól elektromagnetycznych.

Powyższe stwierdzenie uznaje szkodliwy wpływ pola elektromagnetycznego – na tej podstawie w przynajmniej jednym znanym nam przypadku w dalszym ciągu prowadzone jest postępowanie w sprawie choroby zawodowej wywołanej działaniem pól elektromagnetycznych.

Ponadto dodatkowo składamy następujące wnioski:

1. Wnosimy o ustosunkowanie się do załączonego opracowania mgr inż. Mariana Kłoszewskiego

U W A G I I W N I O S K I

d o t y c z ą c e d o k u m e n t a c j i p t . :

„ R a p o r t w s p r a w i e o d d z i a ł y w a n i a n a ś r o d o w i s k a p r o j e k t o w a n e j s t a c j i b a z o w e j t e l e f o n i i c y f r o w e j s i e c i E R A ”, nr stacji 49554, nr projektu 49554.06. w Świdnicy, ul. Nauczycielska 3, opracowany przez inż. Leszek Kalinowski, weryfikacja – inż. Andrzej Koperski, styczeń 2006..

2. Wnosimy o odniesienie się do dołączonego wykresu „Zobrazowanie zakresu poziomów promieniowania mikrofalowego oraz związanego z nim ryzyka zawodowego”.

3. Wnosimy o niezbite potwierdzenie, iż pole elektromagnetyczne o wartości poniżej $0,1\text{W/m}^2$ przy długotrwałym oddziaływaniu na organizm jest całkowicie bezpieczne i obojętne dla niego, a tym samym nie wywołuje żadnych skutków biologicznych – także w odległej przyszłości.

4. W uzasadnieniu decyzji wnosimy o wskazanie z imienia i nazwiska osoby, która przeprowadziła postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko oraz podanie jej kwalifikacji, aby ewentualnie w późniejszym terminie potwierdziła to przed odpowiednimi organami państwowymi z uwagi, iż w większości urzędów w Polsce okazuje się, że osoby nieznające się na oddziaływaniu biologicznym pola elektromagnetycznego podejmują decyzje i później nie mogą wytłumaczyć jak rozpatrzyły wnioski.

5. Wnosimy także o wskazanie, kto ponosi odpowiedzialność za wydanie ewentualnego pozwolenia na budowę pomimo niepotwierdzenia nieszkodliwości stacji bazowych.

6. Wnosimy o przedstawienie wiarygodnych ekspertyz stwierdzających, iż działki przy stacjach bazowych telefonii komórkowej nie tracą na wartości – aktualnie obserwuje się, iż w Polsce coraz mniejszej jest zainteresowanie kupnem działek w pobliżu stacji bazowych telefonii komórkowej.

Przy rozpatrywaniu niniejszych wniosków i zastrzeżeń zgłoszonych przez nas w omawianej sprawie oczekujemy zastosowania się gminnych organów władzy samorządowej do następujących przepisów KPA:

Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Art. 8. Organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli.

Art. 9. Organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek.

Art. 77. § 1. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Art. 107. § 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Wobec całości przytoczonego powyżej materiału jesteśmy przekonani, iż planowana inwestycja nie spełnia wymogów prawnych, a dopuszczenie do jej lokalizacji będzie tych wymogów naruszeniem i tym samym przyczynkiem do wszczęcia postępowania odwoławczego.

Z poważaniem:

/-/ Bogdan Staszczyński

Załączniki: Jak w treści pisma